

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 7 decembrie 2011 (09.12)
(OR. en)**

16971/11

**Dosar interinstituțional:
2011/0389 (COD)**

**DRS 121
CODEC 2039**

PROPUNERE

Sursă:	Comisia
Data:	5 decembrie 2011
Nr. doc. Csie:	COM(2011) 778 final
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o propunere din partea Comisiei, transmisă printr-o notă de însoțire din partea dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director, către dl Uwe CORSEPIUS, Secretar General al Consiliului Uniunii Europene.

Anexă: COM(2011) 778 final

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.11.2011
COM(2011) 778 final

2011/0389 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al
conturilor consolidate**

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Măsurile adoptate în Europa și în lume imediat după criza financiară s-au axat în principal pe nevoia stringentă de stabilizare a sistemului financiar. Dacă rolul jucat de bănci, fondurile speculative, agențiile de rating, autoritățile de supraveghere sau băncile centrale a fost contestat și analizat minuțios, funcției auditorilor - sau, mai bine spus, funcției pe care aceștia ar fi trebuit să o îndeplinească în perioada de criză, i s-a acordat prea puțină atenție. Dat fiind faptul că băncile au înregistrat pierderi uriașe între 2007 și 2009 din pozițiile bilanțiere și extrabilanțiere pe care le dețineau, este dificil pentru mulți cetățeni și investitori să înțeleagă modul în care auditorii au putut să furnizeze clienților lor (în special băncilor) rapoarte „curate” pentru perioadele respective.

Este important de remarcat că, într-o perioadă de criză în care 4 588,9 miliarde € din banii contribuabililor au fost direcționați pentru a sprijini băncile în intervalul octombrie 2008 - octombrie 2009, iar un astfel de sprijin financiar a reprezentat 39% din PIB-ul UE 27 în 2009¹, toate componentele sistemului financiar trebuie îmbunătățite.

Un audit viguros este esențial pentru restabilirea siguranței și a încrederii în piață. Acesta contribuie la protecția investitorilor furnizând informații de încredere, ușor accesibile și la costuri minime despre situațiile financiare ale societăților. De asemenea, poate reduce costurile de capital pentru societățile auditate asigurând o transparență și o fiabilitate mai mare a situațiilor financiare.

În plus, este important de evidențiat faptul că auditorii sunt abilitați prin lege să efectueze audituri statutare. Misiunea lor are o funcție socială prin faptul că furnizează o opinie asupra veridicității și corectitudinii situațiilor financiare ale entităților auditate; pe de altă parte, aceste entități pot beneficia de răspundere limitată și/sau de posibilitatea de a presta servicii în sectorul financiar.

Din 1984, legislația UE a reglementat parțial auditul statutar printr-o directivă (Directiva 1984/253/CEE) care a armonizat procedurile de autorizare a auditorilor. Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (denumită în continuare Directiva 2006/43/CE) a fost adoptată în 2006 și a extins considerabil domeniul de aplicare al directivei anterioare. Gradul ridicat de concentrare a pieței serviciilor de audit și faptul că sunt necesare multe proceduri de aprobare pentru a efectua audituri statutare peste granițe împiedică societățile de audit mici și mijlocii să beneficieze de avantajele pieței

---

¹ Sumele mari de sprijin aprobate în baza schemelor se pot explica prin faptul că unele state membre au adoptat scheme de garanții globale prin care au acoperit toate datoriile băncilor lor. Statele membre s-au bazat în principal pe măsuri de garanție. Au fost aprobate 546,08 miliarde € (4,5% din PIB) ca măsuri de recapitalizare, din care statele membre au utilizat efectiv aproximativ 141,5 miliarde € în 2009. În perioada octombrie 2008 - octombrie 2010, Comisia a autorizat măsuri legate de criza financiară în sectorul ajutoarelor de stat în 22 de state membre: mai precis, în toate statele membre exceptând Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Malta și România.

interne. În conformitate cu strategia Europa 2020² care are drept scop îmbunătățirea mediului de afaceri, obiectivul propunerii este extinderea pieței interne de audit statutar pentru a permite dezvoltarea societăților mici și mijlocii și pentru a încuraja apariția de noi actori pe piață.

Actuala propunere a Comisiei de modificare a directivei auditului statutar va fi simultană cu o propunere de regulament privind dispozițiile specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public³. Ambele propuneri fac parte din inițiativa actuală de reformare a reglementărilor din diferitele domenii ale sectorului financiar. Deoarece auditul garantează veridicitatea situațiilor financiare, rămâne unul dintre pilonii principali ai stabilității financiare. Alte inițiative generale la care se lucrează, cum ar fi cele privind guvernarea corporativă, contabilitatea și ratingurile de credit vin în completarea prezentei propuneri. Acestea nu se repetă și nici nu se suprapun între ele.

Propunerea conține modificări ale prevederilor privind autorizarea și înregistrarea auditorilor și a societăților de audit pe baza principiilor curente din directiva auditului statutar referitoare la etica profesională, independența și modul de raportare, precum și normele de supraveghere asociate care rămân aplicabile pentru auditul entităților care nu sunt de interes public.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Comisia a derulat consultări în perioada 13 octombrie - 8 decembrie 2010⁴.

În total s-au primit aproape 700 de răspunsuri de la diferiți factori interesați; printre aceștia se numără practicieni ai profesiei, autorități de supraveghere, investitori, reprezentanți ai mediului academic, societăți, autorități guvernamentale, organisme profesionale și persoane fizice.

Consultările au relevat atât dorință de schimbare, cât și rezistență la aceasta; se opun modificărilor în special factorii interesați care au în prezent o poziție bine definită pe piață. Pe de altă parte, mai ales practicienii de dimensiuni mici și medii, dar și investitorii, au remarcat că recenta criză financiară a atras atenția asupra unor deficiențe grave. Un sumar al opiniilor publice primite se poate consulta la:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/summary_responses_en.pdf

În plus, o conferință la nivel înalt organizată de Comisie la 10 februarie 2011⁵ a făcut posibil un alt schimb de opinii.

Ca reacție la cartea verde a Comisiei, Parlamentul European a adoptat un raport din proprie inițiativă pe această temă la 13 septembrie 2011, prin care solicită Comisiei să asigure mai

---

² Comunicarea Comisiei „Europa 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, COM(2010)2020 final, 3.3.2010.

³ *Propunerea de Regulament al Comisiei privind auditul statutar al conturilor anuale și al conturilor consolidate ale entităților de interes public.* COM(2011)X, X.X.2011.

⁴ Comisia Europeană, *Carte verde „Politica de audit: lecțiile crizei”*, COM (2010)561, 13.10.2010. Disponibil la adresa:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/green_paper_audit_en.pdf

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/conferenc_20110209_en.htm

multă transparență și competitivitate pe piața auditorilor⁶. Comitetul Economic și Social European (CESE) a adoptat un raport similar la 16 iunie 2011⁷.

Statele membre au fost înștiințate cu privire la aceste aspecte în cadrul întâlnirii Comitetului pentru servicii financiare din 16 mai 2011 și în cadrul întâlnirii Comitetului de reglementare în domeniul auditului din 24 iunie 2011.

3. EVALUAREA IMPACTULUI

În conformitate cu politica vizând „o mai bună legiferare”, Comisia a efectuat o evaluare a impactului diferitelor opțiuni de politică. Dintre problemele analizate unele au avut ca obiect numai auditul statutar al entităților de interes public (EIP-urile), iar altele s-au referit la auditul statutar în general. S-a concluzionat că sunt necesare norme mai detaliate pentru auditul EIP-urilor și în acest sens este nevoie de un instrument juridic separat. Directiva auditului statutar își menține domeniul de aplicare general.

În ceea ce privește problemele care fac obiectul celei din urmă, au fost analizate următoarele aspecte:

- Un nivel ridicat al sarcinii administrative ca rezultat al reglementărilor naționale fragmentate;
- Efectuarea de audituri statutare transfrontaliere este permisă numai dacă auditorul trece un test de aptitudini și este autorizat și înregistrat în fiecare stat membru;
- Lipsa standardelor comune la nivelul UE privind desfășurarea auditului, independența, controlul intern al societăților de audit;
- Standardele de audit nu țin seama de dimensiunea companiilor auditate, mai ales a IMM-urilor;
- Probleme asociate privind supravegherea entităților care nu sunt de interes public.

În plus față de costurile suplimentare de conformitate, toate acestea conduc la condiții de concurență inegală pentru societățile de audit și auditorii statutari de pe teritoriul Uniunii și la un potențial de afaceri scăzut pentru practicienii mici și mijlocii.

În urma evaluării impactului s-a concluzionat că cele mai bune opțiuni de îmbunătățire a situației curente ar fi:

- Facilitarea recunoașterii transfrontaliere a competenței furnizorilor de audit: principiul recunoașterii reciproce a societăților de audit și a auditorilor statutari la nivelul Uniunii;
- Uniformizarea standardelor privind desfășurarea auditului, independența și controlul intern al societăților de audit la nivelul Uniunii prin introducerea unor standarde

---

⁶ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2011/2037>

⁷ COM(2010)561 final, JO C 248, 25.8.2011, p. 92.

internaționale de audit în scopul asigurării acelorași standarde de audit la nivelul Uniunii; unde este necesar se pot accepta prevederi naționale suplimentare;

- Adaptarea standardelor de audit la dimensiunea entității auditate impunând statelor membre să garanteze posibilitatea unui audit proporțional și simplificat pentru IMM-uri.

Aceste probleme se referă la toți auditorii statutare și toate societățile de audit care efectuează audituri statutare pentru entități care nu sunt de interes public. În plus față de aceste aspecte, evaluarea impactului a abordat și alte situații care sunt legate numai de auditul statutar al EIP-urilor.

Diferitele opțiuni de politică și impactul acestora asupra factorilor interesați sunt discutate pe larg în evaluarea impactului disponibilă la următoarea adresă internet:

http://ec.europa.eu/internal_market/auditing/index_en.htm.

4. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

4.1. Temei juridic

Directiva de modificare are același temei juridic ca și directiva auditului statutar. Propunerea se întemeiază pe articolul 50 din Tratatul privind funcționarea UE care prevede adoptarea unei directive pentru aspecte privind înregistrarea (de exemplu, cele privind calificările profesionale). Directiva modificată este text cu relevanță pentru SEE.

Noua directivă modificată va funcționa în paralel cu un regulament privind dispoziții specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public.

4.2. Principiul subsidiarității și proporționalității

În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE, obiectivele propunerii nu pot fi îndeplinite în mod suficient de statele membre și, prin urmare, sunt îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii. În speță, facilitarea mobilității transfrontaliere pe teritoriul Uniunii pentru auditorii statutare și societățile de audit nu poate fi obținută fără o intervenție la nivelul Uniunii. Astfel, propunerea Comisiei respectă principiul subsidiarității, deoarece are drept scop depășirea obstacolelor în calea dezvoltării unei piețe unice pentru serviciile de audit statutar și a celorlalte identificate în cadrul consultărilor cu factorii interesați. Mai mult, directiva de modificare permite libertatea de acțiune a statelor membre asupra modului în care adaptează standardele de audit la dimensiunile entității auditate în scopul obținerii unor servicii de audit îmbunătățite pentru IMM-urile în cauză. Mai mult, propunerea respectă principiul proporționalității deoarece toate soluțiile au fost concepute ținând cont de eficientizarea costurilor. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite.

4.3. Explicarea detaliată a propunerii

Principalele modificări la directiva auditului statutar sunt:

1) Articulația între directiva auditului statutar și un instrument juridic suplimentar privind dispozițiile specifice pentru auditul statutar al EIP-urilor (Articolul 1)

Comisia propune ca directiva modificată a auditului statutar să coexiste cu regulamentul privind dispoziții specifice referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate pentru entitățile de interes public. Prin urmare este nevoie de o articulare clară între cele două texte. Dispozițiile actuale din directiva auditului statutar referitoare strict la efectuarea auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate pentru entitățile de interes public vor fi integrate și, după caz, modificate în cadrul Propunerii de regulament privind dispoziții specifice referitoare la auditurile statutare ale situațiilor financiare anuale și ale situațiilor financiare consolidate pentru entitățile de interes public. În consecință, articolele 39-44 și articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf trebuie eliminate.

În plus, articolul 1 prevede aplicabilitatea directivei modificate pentru auditul statutar al EIP-urilor. Articolele 3-20 (accesul auditorilor pe piață) sunt aplicabile auditorilor statutari și societăților de audit indiferent de entitatea auditată. Totuși, situația este diferită pentru restul articolelor din directivă: Articolul 22 referitor la independență și obiectivitate, articolul 25 privind onorariile de audit, articolele 27 și 28 privind raportarea auditului, precum și articolele 29-31 privind asigurarea calității, investigațiile și sancțiunile nu sunt aplicabile pentru auditul statutar al EIP-urilor. Regulamentul va introduce o serie de norme detaliate cu privire la aceste aspecte. Articolele 32-36 privind normele de supraveghere se aplică auditului statutar al EIP-urilor numai în ceea ce privește monitorizarea respectării prevederilor de la articolele 3-20. În final, alte articole se aplică pentru auditurile EIP-urilor și sunt completate de prevederile regulamentului privind dispozițiile specifice (articolele 21, 23, 24, 26, 37 și 38).

2) Redefinirea „auditului statutar” pentru a se conforma noii directive a contabilității (articolul 2)

Comisia propune, de asemenea, modificarea definiției „auditului statutar”. În primul rând, auditul statutar va continua să includă situațiile în care texte juridice diferite la nivelul Uniunii impun obligativitatea auditării situațiilor financiare pentru anumite întreprinderi, în funcție de forma juridică și de activitate acestora. Pentru a garanta unicitatea auditului, definiția „auditului statutar” trebuie să includă și situațiile în care statele membre decid să impună întreprinderilor mici obligativitatea auditării situațiilor financiare⁸. În final, în cazul în care o întreprindere mică decide să își auditeze situațiile financiare în mod voluntar, acest audit trebuie să fie considerat audit statutar.

3) Modificarea normelor privind proprietatea [Articolul 3 și articolul 22 alineatul (2)]

O altă modificare a directivei auditului statutar are în vedere liberalizarea normelor privind proprietatea societăților de audit. În prezent, directiva auditului statutar impune ca majoritatea drepturilor de vot ale unei societăți de audit să fie deținute de contabili autorizați. Această prevedere nu mai este stipulată în modificarea propusă, iar statelor membre li se interzice să impună ca o valoare minimă de capital sau de drepturi de vot ale unei societăți de audit să fie deținute de auditori statutari sau societăți de audit. Totuși, noul articol 3 alineatul (4) păstrează cerința ca majoritatea membrilor organului administrativ și de conducere al societății de audit să fie societăți de audit sau auditori statutari.

---

⁸ Ca urmare a propunerii Comisiei de reformare a celei de-A Patra Directive 78/660/CEE privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale și a celei de-A Șaptea Directive 83/349/CEE a Consiliului, auditul conturilor întreprinderilor mici nu va mai fi obligatoriu în temeiul dreptului Uniunii.

Normele mai permissive în materie de proprietate trebuie să faciliteze accesul la capital al societăților de audit, ceea ce poate duce la creșterea numărului de furnizori de audit și poate încuraja noi participanți pe piață, inclusiv prin creșterea posibilităților de atragere de capital de pe piețele publice.

4) Pașaport pentru societățile de audit (articolul 3b, articolele 15 și 17)

Propunerea unei directive modificate ar permite societăților de audit să efectueze audituri statutare în alte state membre decât cele în care sunt autorizate, cu condiția ca partenerul principal de audit, care conduce auditul, să fie auditor statutar autorizat în statul membru vizat. Prin urmare, se reduce obstacolul reprezentat de multitudinea procedurilor de aprobare și, în același timp, se permite dezvoltarea unor societăți de audit cu adevărat paneuropene. Recunoașterea automată a societăților nu va avea drept rezultat scăderea calității supravegherii, deoarece se menține obligația entităților de supraveghere de a monitoriza activitățile de audit desfășurate din acel stat membru.

Cu toate acestea, după ce se obține aprobarea statului membru de origine, statul membru gazdă poate impune o formă de înregistrare a societăților de audit din alte state membre. Înregistrarea trebuie efectuată în conformitate cu articolele 15 și 17, care se referă, de asemenea, la înregistrarea societăților de audit locale.

5) Pașaport pentru auditorii statutari (articolul 3a) și „simplificarea” condițiilor de autorizare a unui auditor statutar în alt stat membru (articolul 14)

Modificările propuse privind autorizarea auditorilor statutari din alte state membre sunt aliniate cu prevederile Directivei 2005/36 privind recunoașterea calificărilor profesionale (directiva calificărilor profesionale)⁹.

Articolul 3a permite auditorilor statutari să presteze temporar sau ocazional servicii transfrontaliere de audit statutar. Vor fi aplicabile condițiile prevăzute la articolele 5-9 din directiva calificărilor profesionale, mai ales obligația de a comunica autorităților competente relevante intenția de a presta serviciile în cauză.

Modificarea articolului 14 permite unui stat membru să ofere posibilitatea unui auditor statutar autorizat în alt stat membru care dorește să își stabilească un sediu permanent în statul membru respectiv să aleagă între o perioadă de adaptare sau un test de aptitudini.

În ceea ce privește cerințele testului de aptitudini, nu există modificări substanțiale față de conținutul anterior al articolului 14. Testul trebuie să evalueze în ce măsură auditorul statutar cunoaște actele cu putere de lege din statul membru respectiv, relevante pentru efectuarea auditului statutar.

În perioada de adaptare, care trebuie oferită solicitantului ca alternativă la testul de aptitudini, auditorului statutar i se permite să efectueze audituri statutare în alt stat membru decât cel în care este autorizat sub supravegherea unui auditor local. Durata perioadei de adaptare este de trei ani.

În ceea ce privește supravegherea auditorilor statutari din alte state membre, autoritatea publică responsabilă cu determinarea statutului auditorului statutar și cu evaluarea pregătirii

---

⁹ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

acestui din perioada de adaptare este autoritatea competentă din statul membru gazdă, fiind cea mai adecvată.

6) Obligația autorităților competente de a coopera în ceea ce privește cerințele educaționale și testul de aptitudini (articolul 6 și articolul 14)

Pentru a asigura o mai mare convergență a calificărilor educaționale ale auditorilor statuari la nivelul Uniunii, autoritățile naționale competente responsabile cu supravegherea auditorilor statuari trebuie să coopereze. Este necesară cooperarea la nivelul Uniunii și pentru a armoniza cerințele testului de aptitudini pentru auditorii statuari, pentru ca acesta să devină mai previzibil și mai transparent.

7) Standarde de audit și raportarea auditului (articolul 26)

Pentru a îmbunătăți calitatea auditurilor statutare efectuate în Uniune, propunere solicită statelor membre să se asigure că auditorii statuari și societățile de audit derulează auditurile în conformitate cu standardele internaționale de audit.

Dat fiind faptul că propunerea de regulament privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public cuprinde dispoziții detaliate despre raportul de audit, articolul 28 alineatul (2) se elimină.

8) Norme noi privind autoritățile competente (articolele 32 și 32a)

În prezent, directiva auditului statutar dispune ca statele membre să organizeze un sistem public de supraveghere a auditorilor statuari și a societăților de audit. În practică, aceste prevederi permit organismelor profesionale să fie responsabile, printre altele, cu autorizarea și înregistrarea auditorilor statuari și a societăților de audit, precum și cu sistemul extern de asigurare a calității, investigațiile și măsurile disciplinare. Noua modificare prevede că autoritatea competentă care răspunde de supravegherea publică va fi o autoritate publică ce răspunde și de autorizare (articolul 3 și articolul 32), înregistrare (articolul 15) și asigurarea calității (articolul 29).

Pentru a garanta că autoritățile publice de supraveghere a auditorilor își exercită atribuțiile în mod independent și eficace, acestea trebuie să dispună de competențe și resurse adecvate pentru a derula investigații și a accesa documente relevante deținute de auditorii statuari sau societățile de audit [articolul 32 alineatul (5)]. Cu toate că nu mai este posibil ca un organism profesional să fie răspunzător de îndeplinirea atribuțiilor enumerate la articolul 32, autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea publică poate delega altor autorități și organisme anumite atribuții în ceea ce privește autorizarea și înregistrarea auditorilor statuari și a societăților de audit (articolul 32a). Aceste delegări trebuie să respecte anumite condiții, iar organismul care deține responsabilitatea finală este autoritatea competentă, conform dispozițiilor de la articolul 32 primul alineat. Statele membre se informează reciproc cu privire la delegările acordate.

9) Interzicerea clauzelor contractuale care influențează desemnarea auditorilor statuari sau a societăților de audit [articolul 37 alineatul (3)]

Referitor la desemnarea auditorilor statuari și a societăților de audit, articolul 37 interzice clauzele în temeiul cărora o parte terță sugerează, recomandă sau solicită entității auditate să desemneze un anumit auditor statutar sau o anumită societate de audit.

10) Norme speciale pentru auditul statutar al întreprinderilor mici și mijlocii (articolele 43a și 43b)

Ca urmare a recenteii propuneri a Comisiei, întreprinderile mici nu mai sunt obligate în temeiul dreptului UE să își auditeze situațiile financiare¹⁰, cu toate că statele membre pot încă să impună această obligație. Totuși, obligația se aplică în continuare pentru întreprinderile mijlocii.

Atunci când întreprinderile mijlocii sunt supuse auditului în temeiul dreptului Uniunii, directiva modificată solicită statelor membre să garanteze că standardele de audit aplicate sunt adaptate la dimensiunea și complexitatea întreprinderilor respective. Mai mult, întreprinderile mici ale căror conturi sunt auditate fie în temeiul legislației naționale, fie în mod voluntar, trebuie să beneficieze, de asemenea, de această aplicare a standardelor adaptată proporțional. Această calibrare a auditului la dimensiunile entității auditate trebuie să se transpună în servicii de audit mai bune pentru întreprinderile mici și mijlocii vizate și costuri posibil mai mici. Măsura propusă nu oferă detalii asupra modului de aplicare proporțională a standardelor; aplicând principiul subsidiarității, acest lucru rămâne la latitudinea statelor membre.

Este important de menționat faptul că în cazul întreprinderilor mici sau mijlocii care sunt EIP-uri trebuie să se aplice dispozițiile din proiectul de regulament privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public.

11) Norme speciale privind competențele delegate și competențele de executare, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (articolele 48a; 48b; 48c)

Articolul 8 alineatul (3), articolul 22 alineatul (4), articolul 29 alineatul (2), articolul 36 alineatul (7), articolul 45 alineatul (6), articolul 46 alineatul (2), articolul 47 alineatul (3) și articolul 47 alineatul (5) (acte delegate și acte de punere în aplicare) aliniază procedura comitetelor la articolele 290 și 291 din TFUE, care prevăd noul cadru pentru competențele de executare ale Comisiei. În ceea ce privește competențele Comisiei de a adopta acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE, acele competențe sunt reglementate prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie¹¹.

Alinierea este realizată de la caz la caz, pentru a permite o revizuire a competențelor conferite Comisiei de organismele legislative. Astfel, sunt revizuite competențele de executare ale Comisiei pentru a permite specificarea și actualizarea anumitor elemente din directivă și pentru a permite Comisiei să ia măsuri de facilitare a cooperării pe de o parte între auditor și autoritățile competente ale statelor membre și, pe de altă parte, între autoritățile menționate mai sus și autoritățile competente din țări terțe în mai multe domenii reglementate de directivă.

---

¹⁰ Propunerea Comisiei de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele aferente ale anumitor tipuri de întreprinderi, COM(2011)684 final, 25.10.2011.

¹¹ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Noile articole 48a, 48b și 48c prevăd modalitatea în care Comisia trebuie să își exercite competențele delegate, situațiile în care organismele legislative pot revoca delegarea și cazurile în care Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecții privind un act delegat.

5. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea Comisiei nu are niciun impact, direct sau indirect, asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului stipulează condițiile de autorizare și de înregistrare a persoanelor care efectuează audituri statutare, normele aplicabile acestora în ceea ce privește independența, obiectivitatea și etica profesională, precum și cadrul pentru supravegherea lor publică. Totuși, este necesară continuarea armonizării acestor norme la nivelul Uniunii pentru a permite o transparență și predictibilitate mai mare a cerințelor aplicabile acestor persoane și pentru a îmbunătăți independența și obiectivitatea activității lor. În plus, pentru a îmbunătăți protecția investitorilor este important să se consolideze măsurile de supraveghere publică a auditorilor statutari și a societăților de audit, sporind independența autorităților de supraveghere publică din Uniune și conferindu-le competențele adecvate.
- (2) Deoarece entitățile de interes public au un rol public important, care decurge din complexitatea, dimensiunea și natura activităților acestora, este necesară consolidarea credibilității situațiilor financiare auditate ale entităților de interes public. În consecință, dispozițiile speciale referitoare la auditul statutar al entităților de interes public prevăzute de Directiva 2006/43/CE au fost detaliate și dezvoltate în

---

¹ JO C , p. .

Regulamentul (UE) nr. [XXX] din [XXX] privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public. Prin urmare, dispozițiile referitoare la auditul statutar al entităților de interes public prevăzute de Directiva 2006/43/CE trebuie eliminate din directiva respectivă, iar auditul statutar al entităților de interes public trebuie reglementat prin Regulamentul (UE) nr. [XXX] din [XXX].

- (3) Pentru a permite dezvoltarea societăților de audit, statele membre trebuie să le permită accesul la capital extern. Prin urmare, statele membre nu trebuie să mai solicite ca o valoare minimă din capitalul sau drepturile de vot ale unei societăți de audit să fie deținute de auditori statutari sau societăți de audit, cu condiția ca membrii organismului administrativ să fie societăți de audit autorizate în oricare stat membru sau auditori statutari cu o reputație bună.
- (4) În conformitate cu dispozițiile tratatului, piața internă reprezintă un spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, precum și libertatea de stabilire. Este necesar să se permită auditorilor statutari și societăților de audit să își dezvolte activitățile de furnizare a serviciilor de audit statutar pe teritoriul Uniunii, oferindu-le posibilitatea să furnizeze astfel de servicii în alt stat membru decât acela în care au obținut autorizația. Faptul că auditorilor statutari și societăților de audit li se permite să efectueze audituri statutare într-un stat membru gazdă pe baza titlurilor profesionale obținute în țara de origine vine în sprijinul, mai ales, al grupurilor de întreprinderi care întocmesc situații financiare în mai multe state membre datorită creșterii fluxurilor comerciale generate de piața internă și care trebuie să fie auditate în temeiul dreptului Uniunii. Eliminarea barierelor în calea dezvoltării serviciilor de audit statutar între statele membre va contribui la integrarea pieței de audit a Uniunii.
- (5) Auditul statutar presupune cunoașterea temeinică a unor domenii precum dreptul societăților comerciale, dreptul fiscal și dreptul social care pot fi diferite în fiecare stat membru. Prin urmare, în scopul asigurării calității serviciilor de audit statutar pe teritoriul propriu trebuie ca un stat membru să poată impune o măsură de compensare în cazul în care un auditor statutar autorizat în alt stat membru dorește să fie autorizat și pe teritoriul statului membru respectiv în vederea constituirii unui sediu permanent. Această măsură trebuie să țină seama de experiența profesională a auditorului statutar. Ea nu trebuie să genereze o sarcină disproporționată pentru auditorul statutar în cauză și nu trebuie să împiedice sau să facă mai puțin atractivă prestarea serviciilor de audit statutar. Auditorul statutar vizat trebuie să poată alege între susținerea unui test de aptitudini și parcurgerea unei perioade de adaptare, astfel cum se prevede în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale². La finalul perioadei de adaptare, după ce a fost evaluat cu privire la experiența profesională acumulată în statul membru gazdă, auditorul statutar trebuie să se poată integra profesiei din statul membru respectiv.
- (6) Pentru a crește gradul de independență și obiectivitate a auditorilor statutari și a societăților de audit față de entitatea auditată atunci când aceștia efectuează audituri statutare, orice persoană sau entitate care deține drepturi într-o societate de audit trebuie să fie independentă de entitatea auditată și să nu participe la procesul decizional al entității auditate.

---

² JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (7) Este important să se garanteze o calitate ridicată a auditurilor statutare în cadrul Uniunii. Prin urmare, toate auditurile statutare trebuie efectuate pe baza standardelor internaționale de audit, care fac parte din Proiectul de clarificare publicat de Federația Internațională a Contabililor (FIC) în 2009, în măsura în care acestea sunt relevante pentru auditurile statutare. Statele membre trebuie să poată impune măsuri sau cerințe suplimentare de audit la nivel național, numai dacă acestea decurg din cerințele legale naționale specifice privind domeniul auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate, și anume doar dacă cerințele respective nu au fost incluse în standardele internaționale de audit adoptate și numai dacă adaugă credibilitate și calitate situațiilor financiare anuale și situațiilor financiare consolidate și servesc interesului general la nivelul Uniunii. Comisia trebuie să participe în continuare la monitorizarea conținutului și a procesului de adoptare a standardelor internaționale de audit de către FIC.
- (8) În scopul îmbunătățirii credibilității și transparenței evaluărilor sistemelor de asigurare a calității efectuate pe teritoriul Uniunii, sistemele de asigurare a calității ale statelor membre trebuie puse în responsabilitatea autorităților competente desemnate de statele membre pentru supravegherea publică a auditorilor statutari și a societăților de audit. Evaluările sistemelor de asigurare a calității au drept scop prevenirea și soluționarea eventualelor deficiențe ale modului de desfășurare a auditurilor statutare. Pentru a garanta că evaluările sistemelor de asigurare a calității îndeplinesc acest obiectiv, atunci când efectuează aceste evaluări, autoritățile competente trebuie să țină cont de complexitatea și dimensiunea activității auditorilor statutari și a societăților de audit.
- (9) În atribuțiile de supraveghere publică a auditorilor statutari și a societăților de audit sunt cuprinse autorizarea, înregistrarea auditorilor statutari și a societăților de audit, adoptarea standardelor privind etica profesională și sistemul intern de control al calității al societăților de audit, formarea profesională continuă, precum și sistemele de asigurare a calității, investigațiile și sancțiunile stabilite pentru auditorii statutari și societățile de audit. Pentru a îmbunătăți transparența procedurilor de supraveghere a auditorilor și pentru a permite asumarea într-o mai mare măsură a responsabilității, fiecare stat membru trebuie să desemneze o autoritate unică responsabilă cu supravegherea publică a auditorilor statutari și a societăților de audit. Independența autorităților de supraveghere publică de profesia de auditor este o condiție prealabilă esențială pentru integritatea, eficiența și funcționarea în bune condiții a procedurilor de supraveghere publică a auditorilor statutari și a societăților de audit. În consecință, autoritățile de supraveghere publică trebuie să fie conduse de persoane care nu practică profesia de auditor, iar statele membre trebuie să instituie proceduri independente și transparente de selecție a acestor persoane.
- (10) Pentru a garanta că autoritățile de supraveghere publică își îndeplinesc în mod eficient atribuțiile, acestea trebuie să dispună de competențele necesare. Mai precis, statele membre trebuie să se asigure că autoritățile de supraveghere publică dispun de competența de a iniția și desfășura investigații și că li se permite accesul la orice documente deținute de auditorii statutari sau de societățile de audit care sunt necesare în executarea atribuțiilor lor. În plus, autoritățile de supraveghere publică trebuie să dispună de resurse umane și financiare suficiente pentru a-și îndeplini atribuțiile.
- (11) Supravegherea adecvată a auditorilor statutari și a societăților de audit care desfășoară activități transfrontaliere și care fac parte din rețele face necesar schimbul de informații între autoritățile de supraveghere publică ale statelor membre. În scopul

protejării confidențialității informațiilor care pot face obiectul schimbului, statele membre trebuie să impună obligativitatea păstrării secretului profesional nu numai angajaților autorităților de supraveghere publică, ci și tuturor persoanelor cărora autoritățile de supraveghere publică le-au delegat atribuții. Autoritățile competente trebuie să poată delega atribuții altor autorități sau organisme numai în ceea ce privește autorizarea și înregistrarea auditorilor statuari. Delegarea de atribuții trebuie să îndeplinească mai multe condiții, iar autoritatea competentă trebuie să dețină responsabilitatea finală.

- (12) Strategia „Small Business Act”³ adoptată în iunie 2008 și revizuită în februarie 2011⁴ recunoaște rolul central deținut de întreprinderile mici și mijlocii în economia Uniunii și are drept obiectiv îmbunătățirea modului de abordare generală a antreprenoriatului și ancorarea principiului de „a gândi mai întâi la scară mică” în crearea de noi politici. Strategia Europa 2020⁵ adoptată în martie 2010 solicită, de asemenea, îmbunătățirea mediului de afaceri, mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, inclusiv prin reducerea costurilor de tranzacție aferente activităților comerciale desfășurate pe teritoriul Uniunii. Articolul [34] din Directiva [XXX] a Parlamentului European și a Consiliului privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele aferente ale anumitor tipuri de întreprinderi nu prevede auditarea situațiilor financiare ale întreprinderilor mici.
- (13) Obligațiile întreprinderilor mici și mijlocii din cadrul Uniunii în ceea ce privește auditul situațiilor lor financiare trebuie revizuite cu scopul de a le reduce la minimum necesar fără a periclita protecția investitorilor. Statele membre trebuie să garanteze că standardele de audit sunt aplicate în auditul statutar al situațiilor financiare ale acestor întreprinderi proporțional cu complexitatea și dimensiunea întreprinderilor mici și mijlocii.
- (14) Unele state membre au înlocuit auditul statutar al întreprinderilor mici cu evaluarea restrânsă a situațiilor financiare ale acestora. Este adecvat ca acele state membre să poată menține această practică, în locul impunerii unei aplicări proporționale a standardelor de audit pentru întreprinderile mici.
- (15) În scopul menținerii drepturilor părților vizate atunci când autoritățile competente din statele membre cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe și efectuează schimburi de documente de lucru și alte documente relevante privind auditul pentru a evalua calitatea auditului efectuat, statele membre trebuie să se asigure că acordurile de colaborare dintre autoritățile competente pe baza cărora se efectuează schimbul unor astfel de documente includ suficiente măsuri de protecție privind secretul comercial, interesele comerciale, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală și industrială ale entităților auditate.
- (16) Plafonul de 50 000 EUR prevăzut la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE a fost aliniat la articolul 3 alineatul (2) literele (c) și (d) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003

---

³ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Un „Small Business Act” pentru Europa [SEC(2008)2102].

⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Revizuirea „Small Business Act” pentru Europa COM(2011)78 final.

⁵ Comunicarea Comisiei Europa 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, COM(2010)2020 final.

privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE⁶. Plafoanele prevăzute în Directiva 2003/71/CE au fost majorate la 100 000 EUR prin dispozițiile de la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2010/73/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷. Din acest motiv, trebuie să se efectueze modificările corespunzătoare ale plafonul prevăzut la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE.

- (17) Pentru a asigura intrarea deplină în vigoare a noului cadru prevăzut de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este necesară adaptarea și înlocuirea competențelor de executare de la articolul 202 din Tratatul de instituire a Comunității Europene cu prevederile corespunzătoare în conformitate cu articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (18) Procedurile în baza cărora Comisia adoptă acte delegate și acte de punere în aplicare trebuie aliniată la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în speță, la articolele 290 și 291 din acesta, pentru fiecare caz în parte. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie delegată Comisiei pentru a se ține seama de evoluțiile din domeniu și cele ale profesiei de auditor și pentru a facilita supravegherea auditorilor statutari și a societăților de audit. Mai precis, este necesar să se adopte acte delegate pentru a stipula condițiile de autorizare a persoanelor fizice ca auditori statutari și principiile de independență și obiectivitate pe care auditorii statutari și societățile de audit trebuie să le respecte, precum și pentru a modifica definiția standardelor internaționale de audit. În ceea ce privește supravegherea auditorului, actele delegate sunt necesare pentru a elabora proceduri privind schimbul de informații între autoritățile competente ale statelor membre, modul de desfășurare a investigațiilor transfrontaliere și modalitățile de cooperare între autoritățile competente din statele membre și cele din țări terțe. Este deosebit de important ca, în cadrul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.

Comisia, în momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, trebuie să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (19) În vederea asigurării uniformității condițiilor de punere în aplicare a declarațiilor privind echivalența regimurilor de supraveghere a auditului din țări terțe sau gradul de adecvare al autorităților competente din țări terțe, în măsura în care acestea au în vedere țări terțe sau autorități competente în mod individual, trebuie să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe trebuie să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁸.

---

⁶ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

⁷ JO L 327, 11.12.2010, p. 1.

⁸ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(20) Având în vedere faptul că obiectivul prezentei directive, și anume, consolidarea încrederii investitorilor în situațiile financiare publicate de întreprinderi prin creșterea nivelului de calitate al auditurilor statutare efectuate în Uniune, nu poate fi îndeplinit în mod suficient de statele membre și, prin urmare, datorită complexității și dimensiunii efectelor acestuia, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut în articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(21) Prin urmare, Directiva 2006/43/CE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2006/43/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) Se adaugă următoarele paragrafe:

„Articolele 22, 25 și 27-30 din prezenta directivă nu se aplică pentru auditul statutar al conturilor anuale și consolidate ale entităților de interes public, cu excepția cazului în care se specifică astfel în Regulamentul (UE) nr. [XXX].

Articolele 32-36 din prezenta directivă se aplică entităților de interes public în măsura în care au legătură cu supravegherea respectării normelor de autorizare și înregistrare a auditorilor statutari și a societăților de audit prevăzute la articolele 3-20.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) „audit statutar” înseamnă un audit al conturilor anuale sau al conturilor consolidate în măsura în care:

(a) este obligatoriu în temeiul legislației Uniunii Europene;

(b) este obligatoriu în temeiul legislației naționale privind întreprinderile mici;

(c) este efectuat în mod voluntar de întreprinderile mici;”;

(b) Punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„(10) „autorități competente” înseamnă autoritățile desemnate prin lege, responsabile de reglementarea și/sau supravegherea auditorilor statutari și a

societăților de audit sau de aspecte specifice legate de acestea; trimiterea la „autoritate competentă” într-un anumit articol înseamnă o trimitere la autoritatea responsabilă pentru funcțiile prevăzute la articolul respectiv;”;

- (c) Punctul 11 se elimină;
- (d) Punctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„(13) „entități de interes public” înseamnă:

- (a) entități reglementate de legislația unui stat membru ale căror valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;
- (b) instituții de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*);
- (c) societăți de asigurare în sensul articolului 13 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului(**);
- (d) entități reglementate de legislația unui stat membru care sunt instituții de plată astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului(***), cu excepția cazului în care se aplică articolul 15 alineatul (2) din directiva respectivă;
- (e) entități reglementate de legislația unui stat membru care sunt instituții emitente de monedă electronică astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului(****), cu excepția cazului în care se aplică articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2007/64/CE;
- (f) societăți de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;
- (g) fonduri de investiții alternative din UE astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2011/61/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*****);
- (h) organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*****);
- (i) entități reglementate de legislația unui stat membru care sunt de depozitare centrale de titluri de valoare;
- (j) contrapartide centrale astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul X/XXXX al Parlamentului European și al Consiliului(*****)[a se vedea propunerea de regulament privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții, COM(2010)484];

- (*) JO L 177, 30.6.2006, p.1.
- (**) JO L 335, 17.12.2009, p. 1.
- (***) JO L 319, 5.12.2007, p.1.
- (****) JO L 267, 10.10.2009, p. 7.
- (*****) JO L 174, 1.7.2011, p.1.
- (*****) JO L 302, 17.11.2009, p. 32;
- (*****) JO L ....”

(e) Se adaugă punctele 17 – 20, cu următorul text:

„(17) „întreprinderi mijlocii” înseamnă întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva XX/XX [directiva care înlocuiește a Patra directivă și a Șaptea directivă privind dreptul societăților comerciale];

(18) „întreprinderi mici” înseamnă întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva XX/XX [directiva care înlocuiește a Patra directivă și a Șaptea directivă privind dreptul societăților comerciale];

(19) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care auditorul statutar sau societatea de audit este autorizat(ă) în conformitate cu articolul 3 alineatul (1);

(20) „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru în care auditorul statutar autorizat de statul său membru dorește să fie, de asemenea, autorizat în conformitate cu articolul 14, un stat membru în care auditorul statutar sau societatea de audit autorizat(ă) de statul său membru prestează temporar sau ocazional servicii de audit statutar ori un stat membru în care societatea de audit autorizată de statul membru de origine dorește să îi fie recunoscută autorizația în conformitate cu articolul 3b.”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următoarele:

„Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă menționată la articolul 32 drept autoritate responsabilă cu autorizarea auditorilor statutari și a societăților de audit.”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) Alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf se elimină litera (b);

(ii) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) majoritatea membrilor organului administrativ sau de conducere al entității trebuie să fie societăți de audit autorizate în oricare stat membru sau persoane fizice care îndeplinesc cel puțin condițiile prevăzute la articolul 4 și articolele 6-12. În cazul în care un astfel de organ nu are mai mult de doi membri, unul dintre aceștia trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile de la prezenta literă.”;

(iii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre nu pot stabili condiții suplimentare în legătură cu aceste litere. Statelor membre nu li se permite să solicite ca o valoare minimă de capital sau de drepturi de vot ale unei societăți de audit să fie deținute de auditori statutari sau societăți de audit.”.

4. Se introduc articole 3a și 3b, cu următorul text:

„Articolul 3a

Furnizarea transfrontalieră de servicii de către auditorii statutari

Prin derogare de la dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din prezenta directivă, un auditor statutar autorizat într-un stat membru are dreptul să efectueze audituri statutare în alt stat membru în mod temporar sau ocazional. Se aplică articolele 5-9 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului*.

Articolul 3b

Recunoașterea societăților de audit

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 3 alineatul (1), o societate de audit autorizată într-un stat membru are dreptul să efectueze audituri statutare în mod temporar sau ocazional în alt stat membru, cu condiția să fie respectate dispozițiile de la articolul 3 alineatul (4) litera (a).

(2) O societate de audit care dorește să efectueze audituri statutare în alt stat membru decât acela în care este autorizată se înregistrează la autoritatea competentă din statul membru gazdă în conformitate cu articolele 15 și 17.

(3) Autoritatea competentă din statul membru gazdă înregistrează societatea de audit pe baza prezentării certificatului care atestă înregistrarea societății la autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea competentă din statul membru gazdă poate solicita ca certificatul emis de autoritatea competentă din statul membru de origine să nu fie mai vechi de trei luni. Aceasta informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la înregistrarea societății.

* JO L 255, 30.9.2005, p. 22.”

5. La articolul 6, se adaugă următorul paragraf:

„Autoritățile competente menționate la articolul 32 cooperează în scopul obținerii convergenței cerințelor prevăzute la prezentul articol. Acestea cooperează cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) și cu autoritățile competente menționate la articolul X din Regulamentul [XXX] din [XXX] în măsura în care convergența are legătură cu auditul statutar al entităților de interes public.”

6. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) standarde internaționale de audit astfel cum sunt menționate la articolul 26;”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în vederea adaptării listei cu subiecte ce urmează să fie incluse în testul de cunoștințe teoretice menționat la alineatul 1 din prezentul articol. Atunci când exercită aceste competențe, Comisia ține seama de evoluțiile înregistrate în domeniul auditului și al profesiei de auditor.”

7. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Autorizarea auditorilor statutari din alt stat membru

(1) Autoritățile competente menționate la articolul 32 instituie proceduri de autorizare a auditorilor statutari care au fost autorizați în alt stat membru. Aceste proceduri sunt conforme dispozițiilor de la articolele 11 și 12 din Directiva 2005/36/CE și nu depășesc dispozițiile de la articolele 13 și 14 din directiva respectivă.

(2) Statele membre oferă solicitantului posibilitatea de a alege între o perioadă de adaptare, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2005/36/CE și susținerea unui test de aptitudini astfel cum este definit la articolul respectiv litera (h). În sensul prezentului articol, nu se aplică articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE.

Perioada de adaptare nu depășește trei ani și face obiectul unei evaluări.

Testul de aptitudini se susține în una din limbile permise de regimul lingvistic din statul membru respectiv. Testul evaluează numai dacă auditorul statutar are un nivel corespunzător de cunoștințe în ceea ce privește actele cu putere de lege din statul membru în cauză, în măsura în care sunt relevante pentru auditurile statutare.

(3) „Autoritățile competente menționate la articolul 32 cooperează în vederea obținerii convergenței cerințelor privind perioada de adaptare și testul de aptitudini. Acestea îmbunătățesc transparența și predictibilitatea cerințelor. Autoritățile competente cooperează cu AEVMP și cu autoritățile competente menționate la

articolul [XXX] din Regulamentul [XXX] din [XXX] în măsura în care convergența are legătură cu auditul statutar al entităților de interes public.”

8. La articolul 15 alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Registrul public este organizat de autoritatea competentă menționată la articolul 32.”.

9. La articolul 17 alineatul (1) se adaugă litera (j) cu următorul text:

„după caz, dacă societatea de audit este înregistrată în temeiul articolelor 3a și 3b.”.

10. La articolul 21, alineatul (2) se elimină.

11. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că, atunci când efectuează un audit statutar, auditorul statutar și/sau societatea de audit și orice persoană care deține drepturi de vot în societatea de audit sunt independenți față de entitatea auditată și nu participă la procesul decizional al entității auditate.”

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a pentru a specifica:

(a) amenințările și măsurile de protecție menționate la prezentul articol alineatul (2);

(b) situațiile în care importanța amenințărilor menționate la prezentul articol alineatul (2) este atât de mare încât compromite independența auditorului statutar sau a societății de audit.”

12. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Standardele de audit

(1) Statele membre se asigură că auditorii statutari și societățile de audit respectă standardele internaționale de audit atunci când efectuează audituri statutare, atâta vreme cât standardele respective îndeplinesc cerințele prezentei directive și ale Regulamentului XX/XX.

Statele membre pot impune proceduri sau cerințe de audit suplimentare față de standardele internaționale de audit numai dacă acele proceduri și cerințe de audit decurg din dispoziții legale naționale specifice în legătură cu sfera auditurilor

statutare. Statele membre se asigură că acele proceduri și cerințe de audit îndeplinesc condițiile următoare:

- (a) contribuie la un nivel ridicat de credibilitate și calitate a situațiilor financiare anuale și consolidate în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Directiva [xxxx] privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale anumitor tipuri de întreprinderi;
- (b) servesc interesului public general al Uniunii.

Statele membre transmit procedurile și cerințele respective Comisiei, AEVMP și altor state membre.

(2) În sensul alineatului 1, „standarde internaționale de audit” înseamnă Standardele Internaționale de Audit (ISA-uri) și declarațiile și standardele conexe care fac parte din Proiectul de clarificare publicat de Federația Internațională a Contabililor (FIC) în 2009, în măsura în care acestea sunt relevante pentru auditurile statutare.

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a cu scopul de a modifica definiția standardelor internaționale de audit de la prezentul articol alineatul 2. Atunci când exercită aceste competențe, Comisia ține seama de modificările aduse de FIC ISA-urilor, de opinia Consiliului de supraveghere a interesului public privind astfel de modificări, precum și de evoluțiile înregistrate în domeniul auditului și în profesia de auditor.”.

13. La articolul 28, alineatul (2) se elimină.

14. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sistemul de asigurare a calității este reglementat de autoritatea competentă menționată la articolul 32 și este structurat într-un mod independent față de auditorii statutari și societățile de audit.”;

(ii) se adaugă punctul (k) cu următorul text:

„(k) evaluările sistemelor de asigurare de calității trebuie să fie adecvate și proporționale complexității și dimensiunii activității desfășurate de auditorul statutar sau societatea de audit evaluat(ă).”;

(iii) după litera (k) se introduce următorul paragraf:

„Autoritatea competentă menționată la articolul 32 pune la dispoziția părților interesate, la cererea acestora, raportul menționat la primul paragraf litera (g). Autoritatea competentă se asigură că raportul transmis nu afectează interesele comerciale ale entității auditate și aflate în evaluare, inclusiv drepturile sale de proprietate intelectuală și industrială.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a cu scopul de a detalia cerințele menționate la alineatul 1 primul paragraf literele (a), (b) și (e)-(j).”.

15. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre desemnează o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea publică a auditorilor statutari și a societăților de audit pe baza principiilor prevăzute la alineatele 2-7.”.

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea competentă poate permite participarea în activitățile de guvernanță a sistemului de supraveghere publică a unor persoane care nu practică profesia de auditor, dar care au cunoștințe în domenii relevante pentru auditul statutar, cu condiția ca acestea să fie selectați în urma unei proceduri de numire independente și transparente. Nu este permisă implicarea persoanelor care practică profesia de auditor în activitățile de guvernanță a sistemului de supraveghere publică .”;

(c) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea competentă deține responsabilitatea finală pentru supravegherea.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritatea competentă are dreptul, dacă este cazul, să inițieze și să desfășoare investigații privind auditorii statutari sau societățile de audit și să ia măsurile corespunzătoare. Aceasta trebuie să dispună de resurse adecvate pentru a iniția și a desfășura astfel de investigații.

În scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute în prezenta directivă, autoritatea competentă are acces la orice documente, sub orice formă, deținute de auditorii statutari sau societățile de audit și poate primi și reține copii ale acestor documente. De asemenea, are dreptul de a solicita informații de la orice persoană și, dacă este necesar, de a convoca și audia orice persoană pentru a obține informații.”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Autoritatea competentă este transparentă. Acest fapt include publicarea programelor de lucru anuale și a rapoartelor de activitate”.

16. Se introduce articol 32a cu următorul text :

Delegarea atribuțiilor

Statele membre pot permite autorității competente menționate la articolul 32 să delege atribuții altor autorități sau organisme desemnate prin lege numai în ceea ce privește autorizarea și înregistrarea auditorilor statutari și a societăților de audit. Orice executare a atribuțiilor de către alte autorități și organisme este delegată în mod expres de autoritatea competentă. Delegarea specifică atribuțiile delegate și condițiile în care acestea trebuie executate. Autoritățile și organismele sunt organizate astfel încât să nu existe conflicte de interese. Responsabilitatea finală pentru supravegherea conformității cu dispozițiile prezentei directive și cu măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul acesteia revine autorității competente care delegă atribuțiile respective.

Statele membre informează Comisia și autoritățile competente din alte state membre cu privire la orice acord încheiat în scopul delegării de atribuții, inclusiv condițiile exacte care reglementează atribuțiile delegate.”

17. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (2) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale. Informațiile schimbate astfel fac obiectul secretului profesional, la care sunt obligate persoanele angajate sau angajate anterior de autoritățile competente. Obligația păstrării secretului profesional se aplică, de asemenea, oricărei persoane căreia autoritățile competente i-au delegat atribuții în sensul prevederilor prezentei directive.”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în vederea specificării procedurilor pentru schimbul de informații și a modalităților de desfășurare a investigațiilor transfrontaliere prevăzute la prezentul articol alineatele 2 și 4.”.

18. La articolul 37 se adaugă alineatul (3), cu următorul text:

„(3) Orice clauze contractuale încheiate între entitatea auditată și o parte terță prin care se restricționează posibilitatea adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității respective de a alege în temeiul alineatului (1) la anumite categorii sau liste de auditori statutari sau societăți de audit în ceea ce privește desemnarea unui auditor statutar sau a unei societăți de audit anume pentru a efectua auditul statutar al entității respective sunt nule și neavenite.”

19. Capitolul X se elimină.

20. Se introduce următorul Capitol Xa, inclusiv articolele 43a și 43b:

„CAPITOLUL Xa

NORME SPECIALE PRIVIND AUDITUL STATUTAR AL ÎNTRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII

Articolul 43a

Auditul simplificat pentru întreprinderile mijlocii

Statele membre garantează că, în auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale întreprinderilor mijlocii, standardele de audit sunt aplicate proporționale cu complexitatea și dimensiunea activității acestor întreprinderi.

Atunci când se efectuează evaluarea sistemelor de asigurare a calității, autoritățile competente țin cont de aplicarea proporțională a standardelor de audit.

Statele membre pot solicita asistența organismelor profesionale în ceea ce privește aplicarea proporțională a standardelor de audit pentru întreprinderile mijlocii.

Articolul 43b

Întreprinderile mici

Atunci când un stat membru solicită auditul statutar al conturilor anuale și consolidate ale întreprinderilor mici, articolul 43a se aplică *mutatis mutandis*.

În cazul în care un stat membru a instituit norme privind efectuarea unei evaluări restrânse a conturilor întreprinderilor mici, ca alternativă la auditul statutar, aceste state membre nu sunt obligate să adapteze standardele de audit la auditul statutar al acestor întreprinderi.

În sensul prezentului articol, o „evaluare restrânsă” înseamnă o procedură urmată de un auditor statutar sau de o societate de audit în scopul detectării denaturărilor datorate erorii sau fraudei în situațiile financiare ale unei entități și care oferă un nivel mai scăzut de credibilitate decât auditul statutar.”.

21. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale unui stat membru, în conformitate cu articolele 15, 16 și 17, înregistrează fiecare auditor sau entitate de audit dintr-o țară terță care transmite un raport de audit privind conturile anuale sau consolidate ale unei întreprinderi înregistrate în afara Uniunii ale cărei valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a statului membru respectiv în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE, cu excepția cazului în care întreprinderea este un emitent exclusiv de titluri de creanță în curs, pentru care se aplică următoarele:

(a) sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/109/CE a

Parlamentului European și a Consiliului(*) înainte de 31 decembrie 2010, a căror valoare nominală per unitate este de minimum 50 000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, valoarea la data emiterii este echivalentă cu minimum 50 000 EUR;

- (b) sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/109/CE începând cu 31 decembrie 2010, a căror valoare nominală per unitate este de minimum 100 000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, valoarea la data emiterii este echivalentă cu minimum 100 000 EUR.

(*) JO L 390, 31.12.2004, p.38.”;

- (b) Alineatul (5) se modifică după cum urmează:

- (i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) publică pe site-ul internet propriu un raport anual de transparență care cuprinde informațiile menționate la articolul X din Regulamentul [XXX] din [XXX] sau respectă cerințe echivalente privind furnizarea de informații.”;

- (ii) se introduce următorul paragraf:

„Un stat membru poate înregistra un auditor dintr-o țară terță numai dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la primul paragraf literele (a), (d) și (e).”;

- (d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul 5 litera (d), Comisia este abilitată să decidă prin acte de punere în aplicare cu privire la stabilirea echivalenței menționate la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). Statele membre pot evalua echivalența menționată la prezentul articol alineatul 5 litera (d), atâta vreme cât Comisia nu a adoptat o decizie în acest sens.

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în scopul definirii criteriilor generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă auditurile situațiilor financiare menționate la prezentul articol alineatul 1 sunt efectuate în conformitate cu standardele internaționale de audit, astfel cum sunt definite la articolul 26 și cu cerințele prevăzute la articolele 22, 24 și 25. Aceste criterii aplicabile pentru toate țările terțe sunt utilizate de statele membre atunci când evaluează echivalența la nivel național.”.

22. La articolul 46, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul 1, Comisia este abilitată să decidă prin acte de punere în aplicare cu privire la echivalența menționată în prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se

adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). După ce Comisia a recunoscut echivalența menționată la prezentul articol alineatul 1, statele membre pot decide să se bazeze parțial sau integral pe această echivalență și, astfel, să nu aplice sau să modifice parțial sau integral cerințele de la articolul 45 alineatele (1) și (3). Statele membre pot să evalueze echivalența menționată la prezentul articol alineatul (1) sau să se bazeze pe evaluările efectuate de alte state membre câtă vreme Comisia nu a adoptat o astfel de decizie. În cazul în care Comisia decide că nu este respectată cerința de echivalență menționată la prezentul articol alineatul (1), aceasta poate permite auditorilor și entităților de audit vizate să își continue activitatea de audit, pe o perioadă de tranziție corespunzătoare, în conformitate cu cerințele stabilite de statele membre în cauză.

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în scopul definirii, pe baza condițiilor stipulate la articolele 29, 30 și 32, a unor criterii generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă procedurile de supraveghere publică, sistemele de asigurare a calității, cele de investigare și cele de sancționare ale unei țări terțe sunt echivalente cu cele din Uniune. Aceste criterii generale sunt utilizate de statul membru pentru a evalua echivalența la nivel național, în lipsa unei decizii a Comisiei cu privire la țara terță în cauză.”.

23. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se introduce litera (ba) după cum urmează:

„(ba) nu este compromisă protecția intereselor comerciale ale entității auditate, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală și industrială;”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a facilita cooperarea, Comisia este abilitată să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la gradul de adecvare menționat la prezentul articol alineatul 1 litera (c). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma deciziei Comisiei.

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în scopul definirii criteriilor generale de adecvare conform cărora Comisia evaluează dacă autoritățile competente ale țărilor terțe pot fi recunoscute ca adecvate pentru cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre cu privire la schimbul de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari și societățile de audit. Criteriile generale de adecvare se bazează pe cerințele de la articolul 36 sau pe rezultate funcționale în mod esențial echivalente ale unui schimb direct de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari sau societățile de audit.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a cu scopul de a defini cazurile excepționale menționate la prezentul articol alineatul 4, pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente.”.

24. La articolul 48, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „comitetul”). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului(*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) JO L55, 28.2.2011, p.13.”;

25. Se introduce articolul 48a cu următorul text:

„Articolul 48a

Exercitarea competențelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (3), articolul 22 alineatul (4), articolul 26 alineatul (3), articolul 29 alineatul (2), articolul 36 alineatul (7), articolul 45 alineatul (6), articolul 46 alineatul (2), articolul 47 alineatul (3) și articolul 47 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu [data intrării în vigoare a prezentei directive].

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 8 alineatul (3), articolul 22 alineatul (4), articolul 26 alineatul (3), articolul 29 alineatul (2), articolul 36 alineatul (7), articolul 45 alineatul (6), articolul 46 alineatul (2), articolul 47 alineatul (3) și articolul 47 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare începând cu ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentul European și Consiliul cu privire la aceasta.

(5) Actul delegat adoptat în temeiul articolelor 8 alineatul (3), 22 alineatul (4), 26 alineatul (3), 29 alineatul (2), 36 alineatul (7), 45 alineatul (6), 46 alineatul (2), 47 alineatul (3) și 47 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu a exprimat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul menționat se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 2

Transpunerea

1. Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [xxx] cel târziu. Comisiei îi este comunicat de statele membre textul acestor acte, precum și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi este comunicat de statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele